అమ్మమ్మ రూపాయినోటు

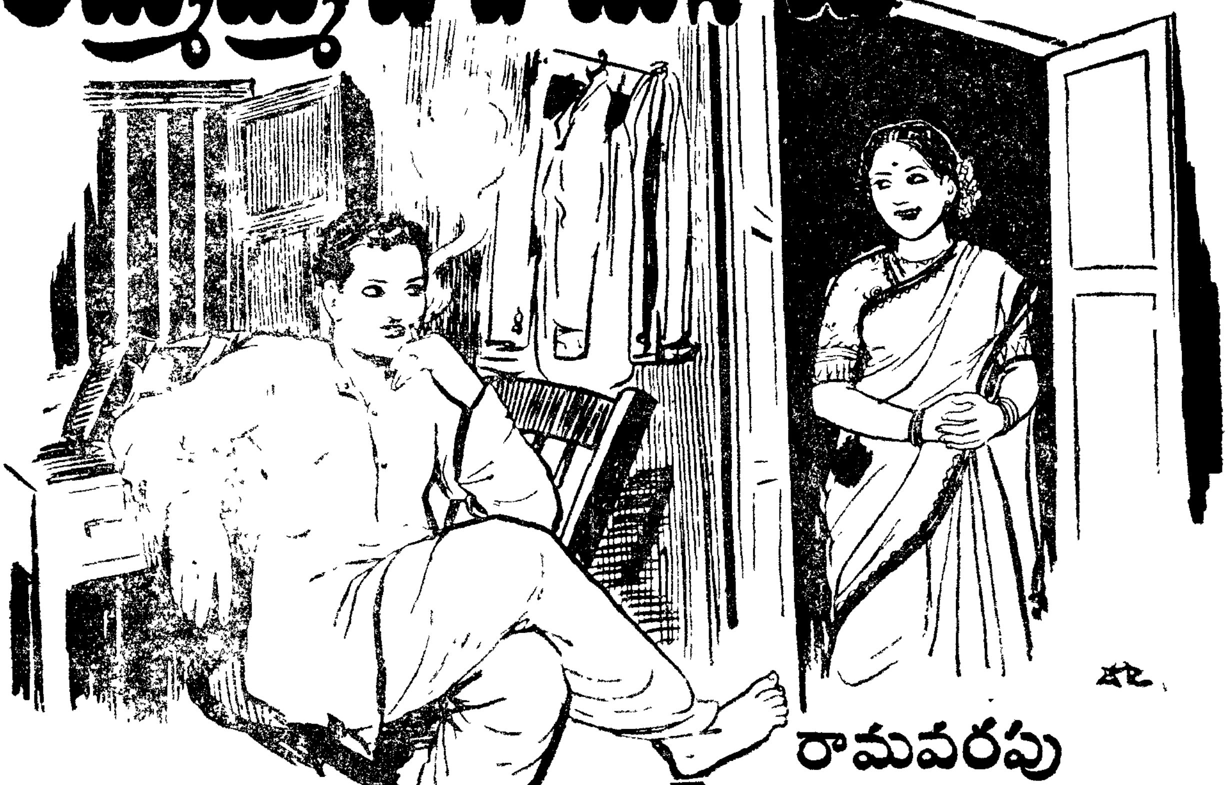

రామవరపు
వెంకట రమణమూర్తి

ఆఫీసునుండి యింటికొచ్చేసరికల్లా, అమ్మమ్మ వీధి వాకిట్లోనే ప్రత్యక్షమై 'లబోలబో'మంటూ ఏడుపు లంకించుకుంది. ఏం అఘాయిత్యం జరిగిందో తెలీక, తెల్లమొఖం వేసి అలా వీధివాకిట్లోనే నిల్చుండిపోయాను.

"ఒత్తులపెట్లో దాచుకున్న రూపాయనోటుని ఎవరోఎత్తుకపోయా్రరా నాయనా!" అంటూ ఓసారి ఝుర్రున చీది, పైట చెంగుతో, ముక్కు చెలమలూ—కళ్లనీళ్ళూ ఒత్తుకుంది. "హే భగవాన్!" అని, ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టి, కుర్చీలో కూలబడ్డాను. ఇంతలో శ్రీమతిగారు పొగలుకక్కే వేడి కాఫీ బల్లమీదపెట్టి నా వైపూ, అమ్మమ్మ వైపూ ఓ తీక్షణ వీక్షణాన్ని విడిచి, చరచరా లోనికి వెళ్ళిపోయింది. వేడి కాఫీని ఓ గుక్కెడు గొంతులో పోసుకుని—ఎదురగా నిల్చున్న అమ్మమ్మకేసి చూస్తూ.

"జరిగిందేదో కొస్త వివరంగా చెప్పు, అమ్మమ్మా!" అన్నా ఠీవిగా.

"ఏముందిరా అబ్బాయ్! నిన్నసుందిరా ఆ నోటు. ఇవాళ ఉదయం వంటయాక దేవుడికి దీపం పెట్టుకుందికి వత్తులపెట్లోని ఒత్తి తీసి, అడుగున పెట్టిన రూపాయనోటును చూద్దాం అని, ఒత్తులు ఒత్తిగించి చూద్దును కదా! ఆ నోటు కనిపించలేదు. ఒత్తులూ-పత్తిబొగలూ అన్నీ కలగాపులగంగా ఉన్నాయ్. ఆమట్టున కాళ్ళూ చేతులూ ఆడక, ఇల్లంతా వెదికేశానురా అబ్బాయ్! ఎవర్నడిగినా 'మాకేం తెలుసూ?' అనేవాళ్ళేరా యింట్లో అంతా."

"ఊఁహూ!... పోనీ అమ్మ నడిగి చూశావా?"

"తనకి తెలీదందిరా, చీమూ, నెత్తురులా కానీ—పరకా కూడబెట్టుకుని, నిన్నటికి ఓ రూపాయి చేసుకున్నాను. చిల్లరగాఉంటే ఖర్చైపోతుందని, నిన్ననే రంగమ్మగారు చిల్లరకావాలని అంటూంటే, ఆవిడకిచ్చేసి, ఆనోటు తీసుకున్నారా అబ్బాయి. వస్తోన్నది కార్తీకమాస మాయిరి; ఆవునెయ్యి కొని, కార్తీక దామోదరుడికి దీపారాధన చేసుకుందామని ఆశపడ్డారా నాయనా, ఆఖరికిలా అయింది. వాళ్ళచేతులు విరిగిపోనూ—ఎవరికేం పొయ్యేకాలం ఒచ్చిందోను—"

అంటూ తిరిగీ యేడుపు లంకించుకుంది.

పాపం! అమ్మమ్మ చిరకాలవాంఛితం యీ విధంగా అంతమవడం చాలా విచారించతగ్గదే, అయినా అమ్మమ్మ ప్రస్తుత ధోరణి మాత్రం కొస్త చిరాకు కలిగించింది.

"నువ్వు కొస్త తాపీపడాలి అమ్మమ్మా! అనవసరంగా యేడుస్తూంటే నేనేంచేయగల్ను?" అన్నా, కొస్త మందలింపుగా.

"యేడవక సంతోషించమంటావ్రా? రూపాయినోటు పోతే?" అంది ఉక్రోషంగా.

"అదికాదే. నువ్వు కొస్త తాపీపడి, నే అడిగేవాటికి సమాధానా లియ్యకుంటే, ఎవరు దొంగ[illegible] చేశారో ఎలా కనుక్కోవడం?" అన[illegible]

"సరేబాబూ! నువ్వు కొస్త కష్టపడి, నారూపాయి దొరికేలాచూస్తే నాకదేచాలు కొత్తనోటురా నాయనా!" అంది. మరో మాటు కళ్ళొత్తుకుని.

నేను నా పరిశోధనా కార్యక్రమం ప్రారంభిస్తూ, అందరి డిటెక్టివ్‌లలాగే ముందుగా నాక్లయింటుని ప్రశ్నించటం ప్రారంభించా.

అమ్మమ్మ రూపాయినోటు

"సరే. నే అడిగేవాటికి సూటిగా సమాధానాలియ్యి తెలిసిందా?... ఆ నోటు ఎక్కడుంచావ్ ?"

"ఒత్తులపెట్లో. - దేవుడిగుమ్మటం అరుగు మీదుంది ఆపెట్టె."

"అందులో యేమేమి టున్నాయ్ ?"

"ఒత్తులపెట్లో యేం వుంటాయిరా? ఒత్తులూ, పత్తిబోగలూ, విభూతిపండున్నూ దప్ప?"

"సరే. నీదగ్గర ఆ రూపాయి ఉన్నట్లు యెవరెవరికి తెల్సు?"

"ఆసంగతి నాకేంతెల్సబ్బాయ్! తీసినవాళ్ళకి తెలిసుండాలిగాని."

"పోనీ. నువ్వారూపాయి అందులో దాచగా, ఎవరన్నా చూశారా? బాగా జ్ఞాపకంచేసుకో."

"అబ్బే! ఎవరూ చూడనేలేదు. ఎవరూ లేకుండా చూసే ఆనోటందులో పెట్టాను."

"నువ్వానోటుని ఎప్పుడుమార్చి తెచ్చావన్నావ్?"

"నిన్న సాయంకాలం. రంగమ్మగారు చిల్లరతెమ్మని వాళ్ళ అబ్బాయికి ఆ నోటు ఇస్తూండగా, నేయిస్తా తెమ్మని, ఆనోటు తీసుకుని ఆవిడకి చిల్లరిచ్చేశాను."

"నువ్వానోటుని ఆఖరిసారిగా, అంటే పోయిందని తెల్సుకోకముందు, ఎప్పుడు చూశావ్?"

"నిన్న సాయంకాలం. ఫలహారం అయాక."

"అప్పటికి ఎన్నిగంటలయుంటుంది?"

"దీపాలు పెట్టేరు. గంటలునాకేంతెల్సు నబ్బాయ్?"

"పొరబాటువగానీ, మళ్లా ఆరూపాయిని యే పోపులడబ్బాలోకేనా మార్చేశావేమో జ్ఞాపకంచేసుకో ఓసారి."

"ఏడ్చినట్టే ఉందిరా నీ సలహా! నోటు అందులో పెట్టేక్కే, చిల్లరతీసి రంగమ్మగారికిచ్చాను. ఫలహారం అయాక, ఓసారి ఎందుకేనా మంచిదని పెట్టె మూతతీసి చూశాను. అప్పుడుకూడా ఉంది."

"అంటే, నిన్న సాయంకాలం ఆనోటుని ఎవరూ చూడకుండా ఆ పెట్టెలో పెట్టావ్. దీపాలవేళ నీ ఫలహారంఅయాక చూసుకుంటే నోటు నువ్వు పెట్టినస్థలంలో సురక్షితంగా ఉందికూడాను. ఇవాళ ఉదయం వంటయాక దేవుడికి దీపారాధన చేసుకుందికి వత్తులపెట్టె తీసి చూసుకుంటే అది అంగులోలేదు... అంటే పోయిందన్నమాట..."

మాట పూర్తికాకుండానే, మధ్యలోనే అందుకుంది అమ్మమ్మ.

"ఏడిసినట్టేఉందిరా నీ పత్తేదారుతనం. మిడతంభొట్లు జోస్యంలాగు. పోయిందని నాకూ తెల్సు. ఆమాత్రం తెలీక నీతో నేను చెప్పుకోలేదు. యేవిటో మహోయిదిగా, దొంగల్ని పట్టుకునే-పోలీసుపనులు (అంటే ఆవిడగారి ప్రవచనంలో అర్థం 'డిటెక్టివ్' అని) పుస్తకాలు తెగరాసేస్తూంటే, నా గోడుకూడా నీతో చెప్పుకున్నాను; నువ్వేదో నెలగబెట్టె ఒరగదోస్తావని...అయింది. ఆ ఆశ కూడా తీరిపోయింది."

పూర్తిగా నామాటలు వినకుండా-నా శక్తి గమనించకముందే, ఆవిడగారిలా తన అభిప్రాయాన్ని నాముందరే బయట పెట్టేసరికి, ఎక్కడలేని కోపం వచ్చి-నావళ్లు మండుకుపోయింది. అయినా కార్యవాదిని కావడం చేతా-చిరకాల వాంఛితమయిన నాకోరిక తీర్చుకుందుకు, యీనాటికి లభించిన యీ సదవకాశాన్ని జారవిడవటం యిష్టంలేక-ముసిలానితో ఘర్షణేమిటని ఊరుకున్నా.

నేను నా ఆలోచనల్లో, మునిగి, అమ్మమ్మతో మాట్లాడకపోవటంతో, ఆవిడగారు అక్కడినుండి చల్లగా జారుకుంది. నిరాశగా అమ్మమ్మ అక్కడినుండి కదలగానే చుట్టనెలిగించి ఆలోచనలకి 'స్టీమ్' ఎక్కించాను. అంతవరకూ అమ్మమ్మ, ఒక రూపాయకి 'అధినేత్రి' అన్న సంగతే నాకు తెలీదు. "ఇంతకీ రూపాయినోటు ఎవరు తీసుంటారు?" అన్నదే తేలని సమస్య. ఇంట్లో ఉన్నది అమ్మ-నాన్న-నాభార్య-నేనూ-అమ్మమ్మ. ఈ ఐదుగుర్లోనూ ఆ రూపాయినోటు ఎవరు తీసుకుంటారు? తీసేందుకు-అవకాశాలూ, అవసరాలూ ఎవరికి ఎక్కువ ఉన్నాయి? లిస్టులో ఉన్న యీ ఐదుగుర్లో, ఎవరో ఒకరు తీసిఉండటం మాత్రం ఖాయం. కారణం ఎవరూ తియ్యకుండా, పెట్లోపెట్టిన రూపాయి హరించుకుపోవడానికి అవకాశాలు లేవు. అందువల్ల ఒక్కొక్కరి గురించే వేరువేరుగా, ఆలోచించడం మొదలెట్టాను.

నాన్న : నాన్న ముసలాడు. అదీగాక దేవుడిగదిలోకి వెళ్లవలసిన అవసరంగాని, అమ్మమ్మ దాచుకున్న రూపాయని దొంగిలించాల్సిన అవసరంగాని ఆయనికిలేవు. ముఖ్యంగా నాన్న సాయంకాలం చల్లగాలికి వీధిఫెన్సింగులో కుర్చీవేసుకుని, కాస్సేపు కాలక్షేపం - భోజనం వేళల్లో వంటయింట్లోకి వెళ్లడం, ఉదయం పూట కాలకృత్యాలు, స్నానసంధ్యాదులకి పెరట్లో ఓగంటకాలం మినహా, మిగతా వేళల్లో ఆయనగారు, తన గదివదిలి బైటకేరారు. కాబట్టి, యీ దొంగతనంతో ఆయనకెట్టి ప్రమేయం ఉండదని భావించడం న్యాయవిరుద్ధం కానేకాదు. కాబట్టి, లిస్టులో నుండి నాన్న పేరు తొలగిస్తే మిగిలిన నలుగుర్లోనూ దటిది అమ్మ.

అమ్మ : తల్లి ప్రాణపదంగా దాచుకున్న రూపాయని కాజేసేటంత నీచత్వానికి కూతురు ఒడికడుతుందా? అన్న అంశం విచారణీయమే. మొగల్ చక్రవర్తుల్లో చాలామంది తల్లిదండ్రులనీ - అన్నదమ్ములనీ కూడా హతమార్చారు సింహాసనానికోసరం. అంతేకాదు. డిటెక్టివ్ సాహిత్యంలో కూడా, ఇటువంటి ఘోరాలు జరిగినట్టు దాఖలాలున్నాయి. అటువంటప్పుడు లోభిత్వానికి పుట్టిల్లయిన స్త్రీస్వభావం, అమ్మ

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డు పైన నీకు యిష్టమగు ఒక పువ్వుము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగును. నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశ గమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపుట చేయడమగును. వివరములు మా పూచీపైని పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Shree Swamy Satyanarain, Raj Jyotishi., (WPA) Phagwara. (Pb)

చేత యీపని, ఎందుకు చేయించి ఉండకూడదు? గాని. ఇక్కడిపరిస్థితే వేరు.

దేవుడిగదిలోకి నిరభ్యంతరంగా ప్రవేశించగల అవకాశం - సాహసం ఒక్క అమ్మకి మాత్రమే వుంది. ఆవిడకూడా రోజూ మహాలక్ష్మిపూజ చేస్తుంది. కాబట్టి వత్తుల పెట్టెతో అమ్మమ్మకున్నంత సన్నిహితత్వం ఆమెకు కూడా వుంది. కాబట్టి, ఆమెని అనుమానించడంలో 'సాహసం' అట్టే లేదనే నా నమ్మకం. ఐతే మరోకోణంలో నుండి కూడా ఆలోచించాల్సిన అవసరం వుంది.

అమ్మమ్మ కూడబెట్టుకున్న ఈ నిధి అప్పటప్పట-పండ్లూ, ఫలహారాలకై అమ్మ యిస్తూ వచ్చిన డబ్బుల్లో మిగిల్చిన బాపతే గాని, వేరేమీ కాదు. అంతే కాకుండా, అమ్మకీ విషయంలో ప్రమేయం లేదనేందుకు మరికొన్ని ఘట్టి కారణాలు కూడా ఉన్నయి. మొన్ననే అందుకున్న జీతం అంతా అమ్మకే ఇచ్చేశాను, నా ఖర్చులకి మినహాయించుకుని. ఏనెలా కూడా డబ్బుకుగాని, ఇంట్లో సామగ్రికి గాని ఇంతవరకూ, చింతపడకండా గడుపుకురావడమే గాకుండా, ప్రతీ నెలా, కొస్తో కూస్తో మిగుల్చుతూనే ఉంది. అటువంటప్పుడు అమ్మమ్మ రూపాయినోటునే దొంగిలించాల్సిన ఖర్మం యేంపట్టింది? ఓ వేళ అమ్మ ఆరూపాయనోటుని చూసి, యే అవసర నిమిత్తమో ఓవేళ తీసుకున్నా, అమ్మమ్మ అడిగినప్పుడైనా ఆమె తప్పకుండా ఒప్పుకుని, తాను తీసినట్లు చెప్పుండాలి. అలా కాకుండా సాంతం తనకి 'తెలీదు' అని ఎందుకంది? తాను తీయలేదు గనకే. కాబట్టి ఏది ఎలా అయినా కొస్త ఇన్‌ఫర్‌మేషన్ కోసరమైనా అమ్మనీవిషయం గురించి అడిగి తెల్సుకోవాలి.

అమ్మమ్మ: అసలు పోయిన రూపాయినోటుకు అధినేత్రి, నాకు క్లయింటూ యీవిడే. గాని, మరో విషయం ఎక్కడయినా పెట్టి పోయిందనుకున్న గాభరాలో అందర్నీ అనుమానిస్తూనైనా ఉండొచ్చు, లేదా ఇలా పోయిందని ఏడుస్తేపోనీలెమ్మని అమ్మగాని మరో రూపాయైనా యిస్తుందన్న ఆశ అయ్యుండొచ్చు. ఆవిడ ముఖం అబాధా చూస్తూంటే, ఈ రెండో రకం అనుమానానికి ఎక్కడా అస్కారం చూపించడం లేదు. కాబట్టి ప్రస్తుతానికి యీవిణ్ని కూడా లిస్టులో నుండి తొలగించుతే మిగిలింది నేనూ-నా శ్రీమతి.

నేను: నన్ను గురించి నేను ఆత్మవిమర్శన చేసుకోవడం కంటే శుద్ధ తెలివితక్కువ యింకోటి ఉండదు. కారణం అమ్మమ్మ తన రూపాయనోటు నెవరో కాజేశారని అన్నంతవరకూ ఆవిడ గారు ఓ రూపాయకి అధికారిణి అన్న విషయమే నాకు తెలీదు. పోగా ఇంక మిగిలింది నా శ్రీమతే.

నా శ్రీమతి:- నా భార్యనే నేను అనుమానించవలసివచ్చినందుకు మన సెంతో చివుక్కుమంది. అయినా ఏం చేయగలను. వృత్తిధర్మం అనుసరించి, స్వ, పర భేదం చూపడం భావ్యం కాదుగనక, కొస్త కించపడుతూనే దాన్ని తర్కించడం మొదలెట్టాను.

మొదటిది: దాని కటువంటి సాహసం చేయగల అవసరం - అవకాశం ఉందా? అన్నదే విచారించాల్సింది. అసలాగదిలోకి, మడిబట్టలు కట్టుకోకుండా ప్రవేశించే అవకాశం యింట్లో ఎవరికీ లేదు. ఓ వేళ పూజ చేసేందుకయినా ఆ యింట్లోకి అది వెళ్ళవలసి వచ్చినా - అమ్మతోసహా వెళ్ళి అమ్మ గైడింగ్‌లో పూజావిధులు పూర్తిచేసుకు రావలసిందే గాని, ఇండిపెండెంటుగా తనకు తానుగా పూజామందిరంలో ప్రవేశించగల అధికారం, చొరవా దానికి లేవు.

ఇంక దాని గుణం:- అప్పటప్పట మాసిన బట్టల్లో అర్థా, రూపాయి మరచి, చాకింటి కేయవలసిన గుడ్డల్లో పడేస్తే - జాగ్రత్తగా జేబులు తణిఖీ చేస్తూ - వాటిని జాగ్రత్తగా పెట్టి, ఆఫీసునుండి వచ్చేక నాకిచ్చే సంఘటనలు అనేకం ఉన్నాయి.

దానికున్న అవసరం?-ఎవరైనా, ఏదైనా చేశారంటే ఆ సాహసకార్యానికి తగినంత బేక్‌గ్రౌండ్ ఉండితీరాలి. ఒక రూపాయి దొంగిలించి ఎవరు గాని, పొందగల పెద్ద లాభం యేం వుంటుంది? ఓవేళ నా భార్యే అది తీస్తే తనకి ఆ రూపాయితో తీరగల కోర్కెలంటూ యేం వుంటాయి? రిబ్బనూ-స్నో యిత్యాది మినహా మరే ఖరీదయిన సామగ్రినీ అది పొందనేలేదాయె. అదీగాక, జీతం అందగానే దానికి కావలసిన టాయ్‌లెట్ పరికరాలూ-రిబ్బన్‌లూ-ఊలూ-లేసుధారం నాచేత పుష్కలంగానే కొనిపించింది. దానికి అమ్మదగ్గిరా-నాదగ్గిరాకూడా కావలసినంత చొరవా-స్వతంత్రం కూడా ఉన్నాయ్. అది అడగాలే గాని, అమ్మ ఎప్పుడూ కాదనకుండా తెచ్చి యివ్వడం నే యెరుగుదును. అటువంటప్పుడు ముష్టి రూపాయి దొంగిలించేఅవసరం యేమీ కనిపించలే.

ఇంక నాఆలోచనలకి అంతు చెప్పి, రంగంలోకి దూకేను. నాలిస్టులో ప్రశ్నించవలసింది అమ్మ, నా భార్యరత్నం, ఇంట్లో ప్రస్తుత వాతావరణాన్ని బట్టి చూస్తే అమ్మమ్మ మన కీవార్త చేరవేసే ముందుగా, చాలా రాద్ధాంతం జరిపి ఉంటుంది. కాబట్టి, మన డిటెక్షన్‌లో ఏమాత్రం పొరపాటు ఎక్కువయినా - తక్కువయినా అగ్నిపర్వతాలు పగిలేంత ప్రమాదం ఉందని రూఢిచేసుకున్నా, కాభట్టి మన పాత్ర చాలా నైపుణ్యంగా నిర్వహించుకురాకుంటే, అమ్మమ్మ రూపాయి మాట దేవుడెరుగు కాని, మనపాట్లు కుక్కలుకూడా పడవ్.

ఆరిపోయిన సిగరెట్టుకి అగ్నిసంస్కారం చేసి, ఓ రెండుదమ్ములు కులాసాగా లాగి, శ్రీమతిని కేకేసి పిలచాను. అమ్మమ్మ పరిసరాల్లో లేకపోయినందువల్ల, శ్రీమతి కొస్త మందగమనంతో వయ్యారంగా వచ్చి, లేని నవ్వును ఎరువుతెచ్చుకుంటూ, చేతులు కట్టుకుని నా ముందు నిలుచుంది. ఆ భంగిమలోని భావం "అడగదల్చుకున్నదేదో అడిగెయ్" అన్నట్లుంది. నా గుండెలు గుభేలుమన్నాయి. "మన ప్రథమ ప్రయత్నమే యిలా వికలమైతే ఇంక అమ్మదగ్గర అగ్నిపర్వతాలే పగలొచ్చు" అనుకున్నాను. ఏ పాపమూ ఎరగని నేనే ఓ దొంగలా అయిపోయా ఓ క్షణం వరకూను. ఆనక కొస్త తెప్పరిల్లి-మనసు దిటవు చేసుకుని, డిటెక్టివ్ కలాపం ప్రారంభించాను.

"మాడు రత్నం! అమ్మమ్మ రూపాయి..." వాక్యం పూర్తవకుండానే అందుకుంది రిహార్సలు చేసిన స్పీచిలాగు.

"నేనే తీశాను. మిమ్మల్ని కట్టుకుని-మీ యింటికొచ్చింది ముసిలిముండ దాచుకున్న ముష్టిరూపాయి దొంగిలించి మా వాళ్ల ముప్పు గడపాలనేను"-ఇకపై మాటలు పెకిలిరాక, కళ్లెంబడి ధారాపాతంగా బైట ప[illegible] సరికి, పైట చెరుగుతో ముఖం కప్పుకు[illegible] కన్నీటిని తుడుచుకోసాగింది.

శ్రుతి తారకస్థాయిలో ప్రారంభం అవడ[illegible] వల్ల ఏంచేయాలో అర్థంగాక, అడగదల్చుకున్నవి, నాలుక చివర్నే ఆగిపోయాయి. అంతితో దుఃఖోపశమన క్రియాకలాపాలని వెదకాల్సి వచ్చింది.

"అబ్బే! ఛా! ఎందుకలా ఏడవటం? ఏం అన్నానని? నువ్వు దొంగలించే వన్నానా నేను. ఆ విషయం గురించి నీకేమయినా తెల్సా అని అడుగుతూంటే, అలా ఎందుకేడుస్తావ్? ఎవరేనా వింటే ఏం అనుకుంటారు?" అన్నా కొస్త లాలనగా, దగ్గిరకి లాక్కుని.

"ఆవిడగ్గారంటూన్న కేడిటెవరి?" తీక్షణంగా నా[illegible] పోసారి చూసి, నా దగ్గిరనుండి సమాధా[illegible] రాకపోయేసరికి, మూతి ముప్పై వంకర్లు తిప్పి, చెప్పసాగింది.

"మీ అమ్మగారు తీయరట - మామగారు ఆగదిలోకే వెళ్లరట - మీకు మీ ఆఫీసుపని కథలు రాసుకోవడం మినహా యితరలోకంతోనే సంబంధంలేని వెర్రి నాయనమ్మలట... ఇక మిగిలిందెవరు? నేనే కదూ? ఈవిడగారి యింతోటి ఖజానానూ కొల్లగొట్టకుంటే నాకు గడవదనా? లేకపోతే మావాళ్ళకి గడవదనా ఆవిడ నేడి?"

★ అమ్మమ్మ రూపాయినోటు ★

ఇప్పటికి కథ కొంత మసకమసగ్గా అర్థమైంది, అమ్మమ్మ చాలా గ్రంథం నడిపించేసిందనీ - 'తనది' అనుకున్న రూపాయినోటు పోవడంతో విచక్షణాజ్ఞానం కూడా పోయి, నా శ్రీమతిని ఎన్నో నిష్ఠురోక్తులతో మనసు పాడుచేసేసుంటుందని. అది తెల్సుకోలేక డిటెక్టివ్ ధోరణిలో ప్రారంభించిన, పరిశోధనా ప్రభావంతో, అది పెల్లుబికి, శ్రీదేవి కన్నీరు రూపంలోనూ - మాటల 'గర్జన' రూపంగానూ బైటపడింది.

"పోనీలే అనుకోనీ, పాపం ఎక్కుతుంటే భయం అక్కడుంటుంది. కావలిస్తే ఆ రూపాయి నేనే దాని మొహాన పారేస్తాలే" అన్నా కొంత ఉపశమనంగా.

"జానాను ఎందుకివ్వరూ ? "దొంగలాడి మొగుడిచేత యిప్పించిందమ్మ" గుట్టుచప్పుడుగా బైటపడకుండాను." అని వాళ్ళందరి దగ్గరా ఆవిడ నోరు నొక్కుకోవద్దూ మరి?"

అని గిరున వెనక్కి తిరిగి వెళ్లిపోయింది. జౌను నిజమేమరి. అదిగూడా ఆలోచించాల్సిన విషయమే. పరాయింటి పిల్లయిన నా శ్రీమతిమీద యీ నింద తప్పకుండా పడే అవకాశం వుంది. దూరాలోచన లేకుండా నే చెయ్యబోయే కార్యంయొక్క పరిణామ విశేషగురించి తెల్సుకున్న మరుక్షణంలోనే ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాను.

అథవా, మరో మార్గాంతరం లేనికారణంగా, ఓవేళ యీ కార్యం ఆంతరంగిక వ్యక్తులువల్లనే జరిగుంటే, నాతంటాలు నేపడి, నాక్లయింటుకు, ఎవరిమీదా అపోహ కలగకుండా తనసొత్తుకు, ధక్కా లేకండా ఉంటే మరో పరిష్కారమార్గం యోచన చేసుకుందుకు నిశ్చయించుకుని, నాపని ప్రారంభించాను. ఆరిపోయిన చుట్టపీకని అవతలపారేసి, ఓసారి అమ్మనికూడా కల్సుకుని, మన లిస్టు పూర్తిచేద్దామని, కుర్చీలోంచిలేచి, వంటింటివైపుగా నడక సాగించాను.

మండుతోన్న కట్టెల సెగతగ్గిస్తూ అమ్మ బంగాళాదుంపలు వేపుడుచేస్తోంది. ఎర్రగా వేగుతూన్న ముక్కలతోబాటుగా, వేగుతూన్న ఉల్లిపాయి ముక్కల ఘుమఘుమలు నా నాసికాపుటాలని చేరి, మత్తెక్కించాయి. ఓసారి ఆవాసనని తనివితీర ఘాటుగాపీల్చి, అమ్మకు దగ్గరగా - గుమ్మంపొడిగట్టుని కూర్చున్నా. అమ్మనాకేసి ఓసారి వింతగా చూసి చిన్నగా నవ్వుకుంది. ఆనవ్వులో "నువ్వొచ్చిన పని నాకు తెలుసులే!" అన్న భావం ఉట్టిపడింది.

"అమ్మమ్మ రూపాయి నోటు పోయిందంటోంది......" అన్నా ఉపోద్ఘాతం ప్రారంభిస్తూ, అమ్మ ఒక్కసారి తల విదిలించింది.

"దాని వన్నీ వెధవ కబుర్లేరా! ఒత్తుల పెట్లో సాయంకాలం పెట్టింది; తెల్లారేసరికి ఏమైపోయింది? అనవసరంగా అందర్నీ నోటికొచ్చినట్లల్లా ఆడిపోస్తోంది. పాపం ఆగుంట (అంటే నాభార్యలెండి) కేం తెలుసు?" మీ పుట్టింటారి బడాయి మేం యెరక్కపోంలే, అంతా దొంగముండా జట్టూ -మాయముండా కబుర్లూను," అంటూ నోటికొచ్చినట్లల్లా అంది. 'ఊరుకోవే తల్లీ! పోతే పోయిందిగాని, నేయిచ్చుకుంటాలే మరో రూపాయి' అంటే ససేమిరా. వింటేనా? యేంచెయ్యనూ! వీధి వీదంతా కూడా పనిగట్టుకుని మరీ వెళ్ళి - ఇంతోటి ఖజానా కొల్లబోయిందని చెప్పిఅమ్మలక్కలందర్నీ, పిలుచుకొచ్చి, ఆ పెట్టిలోని రూపాయి కాగితం కథ ఓ సహస్ర గాథ త్రిలా పఠించింది. తిండికూడా తినలేదు. మనిషికి వయసు వచ్చినకొద్దీ - పిచ్చి ముదుర్తోంది."

"అయితే యింతకీ రూపాయినోటు పోవడం ఖాయమేనన్నమాట."

"యేమో, యేంపాడో, ఎవరికి తెలుసు? పోయిందని అంటోంది. ఉదయం ఇల్లంతా గాలించేసింది. దేవుడికి దీపం కూడా పెట్టలేదు. నానా హంగామాను. పోతే పోయిందేమో, మతి భ్రష్టుది ఎక్కడ పడేసిందోను. నిన్న సాయంకాలం దీపాలవేళ, దేవుడింట్లో బుడ్డీదీపం పెట్టడానికి నీపెళ్ళాన్నినే వెళ్ళమంటే వెళ్ళి దీపంపెట్టేసి మళ్ళీ వెంటనే ఒచ్చేసింది. ఆ వెళ్లినప్పుడే, ఆ రూపాయి తీసేసుంటుందని దాని అనుమానం "నాకు తెలీదు దేవుడా" అంటూ అది యేడుపు. ఈ విడ గారి శాపనార్థాలూ. ఒహోహో! ఇల్లంతా వచ్చి పోయేవాళ్లలో ఓ తీర్థమైపోయిందంటే నమ్మబ్బాయ్!"

పోయిన రూపాయినోటు సమగ్రచరిత్రంతా తెలిసిపోయింది. ఇంట్లోని వాతావరణానికి అమ్మమ్మ జరిపే హంగామాకీ కూడా కారణం తెలిసింది. నోటుపోవడం ఖాయమనీ - నాభార్యను అమ్మమ్మ అనుమానించడానికి కూడా తగినంత కారణం ఉందని కూడా తెల్సుకున్నాను. కానీ, నా ప్రశ్న మాత్రం ప్రశ్నగానే ఉండిపోయింది. నా భార్య సత్యసంధతని యెరుగున్న నేను ఈకారణాన్ని ఆధారంగా అనుమానించలేకపోయేను. పైగా అమ్మ సపోర్టు చాలా బలంగానే వుంది. అయినా, రూపాయి నోటు పోవడంలో ఇసుమంత అసత్యం కూడా లేదు. కాబట్టి యెవరో ఒకరు తీశారనటం మాత్రం ఖాయం. మొదట్లో యేదో సామాన్యంగా పోతుందని అనుకుని యెవరికి వారుగా "మాకు తెలీదం"టే "మాకు తెలీదు" అనేసుంటారు. తీరా యింత రాద్ధాంతం జరిగేక, దాని నివ్వటంగాని, తీశామని ఒప్పుకోవడంగాని, అమర్యాదాకరమని, ఎవరికి వారుగా ఎలిబీల కోసరం— సత్యసంధత ప్రకటించుకుందుకూ ఒకరితో ఒకరు యుద్ధం చేస్తూన్నట్లుంది. ఇంక ప్రశ్నించ వలసిన ప్రత్యేక వ్యక్తులుగానీ— ప్రశ్నలుగానీ లేక పోవడంవల్ల, చోరీప్రాంతాన్ని కూడా ఓసారి, పరీక్షించడం చాలా అవసరమని గ్రహించిన నేను, ఆధారాలని వెదుకుతూ, దేవుడి గది ప్రవేశించాను.

ఇంట్లో దీపాలు పెట్టి చాలాసేపయింది. గాని, దేవుడింట్లో మాత్రం యెవరూ ఇంకా దీపం వెలిగించకపోవడంతో గదంతా అంధకారంగావుంది. జేబులో సిగర్‌లైటర్ వెలిగించి, దగ్గరో ఉన్న దీపంబుడ్డీ వెలిగించాను. దీపాన్ని దేవుడి పట్టు దగ్గరగా తీసుకుపోయి, పరీక్షగా నేలంతా, పరీక్షించాను. దీపం ప్రమిదలు ప[illegible]ంగా అప్పుడే తోమిపెట్టినట్లున్నాయ్ అందులో నూని జిడ్డుగానీ, ఒత్తుల నుసిగాని జాపెంచలేదు. అందువల్ల ఆ దినం దేవుడిముఖం చూసినవాళ్లే లేరని నిర్ణయించుకున్నాను. ఇత్తడిపెట్టికి దగ్గరగా దీపం తీసుకుపోయి చూశాను. పెట్టి మూత వేసే ఉంది. దేవుడి పీఠం దగ్గరా, చుట్టుపక్కలా పత్తిపోగలూ-పత్తిగింజలూ-ఒత్తులూ చెదురుగా పడున్నాయి. "బహుశా దొంగ రూపాయినోటుని పెట్టిలోనుండి చాలా హడావుడిగా తక్కువ వ్యవధిలో తప్ప

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు

(GOVT REGD)

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు, అది తాత్కాలికము మా సువాసన "మన్‌మోహిని హేర్ ఆయిల్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో తయారైనది. 50 సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు చల్లదనము నిచ్చును, ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానీయదు. "జ్ఞాపకశక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును, కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 5-0-0. 3 సీసాలు రు. 12-0-0. సగము నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 6-0-0. 3 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7/- లు 3 సీసాలు రు. 18/- లు. పని చేయలేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాపసు చేయబడును. కోరినవారికి సూచీ.

GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P.O. Rajdhanwar (H. Bhag.).

రించబోతూన్న కంగారులో, నోటుతో బాటుగా, యివికూడా బైటపడి ఉంటా" యని నిర్ధారణ చేశాను.

ఆ ఇత్తడి ఒత్తుల పెట్టెతాళంగానీ; కనీసం మూతకి గొళ్ళెంకాని లేవు. పెట్టె వెనకవైపు ఉన్న బందుల్లో ఒకటి ఊడిపోవడంవల్ల మూత కొస్త తెరుచుకునే ఉండటమూ— పెట్టె మూతని చాలా సునాయాసంగా, అత్యంత స్వల్పవ్యవధిలో తెరవగలిగేందుకు అవకాశాలు ఉన్నాయి అని తెల్సుకున్నాను. చోరులు మరే యితర ఆధారాలూ తమకు సంబంధించినవి ఒదిలి వెళ్ళక పోవడం వల్ల, ఓసారి పెట్టెమూతనికూడా తెరిచి చూస్తే యేమైనా లాభించవచ్చని తలచి పెట్టెను తీయబోతూండగా చప్పున ఓ 'ఐడియా' తట్టింది. అదేమంటే "రూపాయి పోకముందు అది పెట్టెలో జాగ్రత్తగావుంది. అది బైటకి తీయాలంటే దొంగ పెట్టెమూతని పైకెత్తందే తనకది లభ్యంకాదు. అంటే దొంగ పెట్టెమూతని పైకెత్తాడన్నమాట. అందువల్ల అతని లేక ఆమెయొక్క వేలిముద్రలు పడితీరాలి. కాబట్టి, వాటిని సేకరించుతే కేసు మంచులా విడిపోయి, దొంగెవరైంది, తెల్సుకుందుకు అట్టే శ్రమ ఉండదు," అని. ఆలోచన చాలా బాగానే ఉంది. "ఇంతకీ అవి సేకరించడం ఎలాగ?" అని సతమతమౌతూండగానే అమ్మ చెప్పిన మాటలు కూడా జ్ఞాపకం వచ్చి నిరాశపడిపోయేను. అమ్మమ్మ ఆ పెట్టెని కొన్ని వందలసార్లు, అందరినీ పిలుచుకొచ్చి చూపించిందనీ, రూపాయినోటు తానెలా దాచిందీ చూపించిందనీన్నీ, అటువంటప్పుడు ఆపెట్టెమీద అమ్మమ్మ ముద్రలు కూడా తప్పకుండా పడే వుంటాయి. అందువల్ల యిబ్బంది అట్టే లేదుకాని, దొంగ వేలుముద్రలమీద, అనేక కోణాలలో పట్టుకుని ప్రదర్శనాలిచ్చినందున, అమ్మమ్మ వేలిముద్రలు కూడా వాటిమీదపడి డబుల్, ట్రిబుల్ ప్రింట్సు అయి ఉంటే అందువల్ల అనవసర ప్రయాసా, ఫలితం శూన్యం తప్ప ఇంకేమీ ఉండదు. అందువల్ల ఆ ప్రయత్నం నుండి విరమించుకుని, పెట్టె మూతని తెరిచి చూశాను. చాలామట్టుకు పత్తి బోగలనుండి వేరుచేయబడి వుంది. ఒత్తులు ముక్కలుగా తుంచివేయబడి వున్నాయ్ — పెట్టెనిండా పత్తి గింజలూ నల్లని ఉండలూ పుంఖానుపుంఖాలుగా కనిపించాయి. అంతతో నా పరిశోధన కూడా ముగిసింది. వివరాలన్నీ ఓ కాగితంమీద వ్రాసుకుని, ఆ రిపోర్టును ఓసారి చదువుకున్నాను.

రిపోర్టంతా ఓసారి చదువుకున్నాక, ఎక్కడో నా పరిశీలనలో యేదో లోపం ఉన్నట్లు, అది తెల్సుకోవడం చాలా ముఖ్యమనికూడా తట్టింది. వెంటనే లేచి అమ్మమ్మ ఉన్న వసారావేపుగా వెళ్లాను. అమ్మా-నా భార్య-అమ్మమ్మ ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క వైపుగా తిరిగి కూర్చుని ఉన్నారు. ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోవడం లేదు. ఎవరికి వారుగా యేమో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నారు. ఆత్రుతగా నే రావడం చూసిన అమ్మమ్మ ఆశగా నావైపు ముఖం తిప్పి చూసింది. ఆ చూపులో 'నా రూపాయి నోటు దొరికిందా?' అన్న ఆశాభావం వ్యక్తమయింది.

"అమ్మమ్మా! ఆ రూపాయినోటు నెంబరు గాని నీకు తెల్సా?" అన్నా ఆత్రుతగా.

"నీ మొహంలాగే ఉంది నీ ప్రశ్న. అష్టపదులు వల్లెవేసుకోడం రానిదానికి ఆ నోటులో నెంబరే ఉందో-నా శార్థమే ఉందో నాకేం తెల్సురా?" అంది.

నా అమోఘమయిన డిటెక్షనుకు అమ్మా-నా శ్రీమతి ఒక్కసారిగా ఫక్కున నవ్వేరు. అమ్మమ్మ నా మొహంగురించి చేసిన విమర్శనకంటే వీళ్లనవ్వు నన్నెంతగానో బాధపెట్టింది. నా తల కొట్టేసినంతపనయింది. పుస్తకాల్లో, అనేక క్లిష్టపరిస్థితులు సృష్టించి అత్యంత నైపుణ్యంగా అవసర వాతావరణ సృష్టితో హంతకులని డిటెక్టివ్ చేత పట్టించే నా నేర్పు-కథా కల్పనా సామర్థ్యం, యీనాడు డిటెక్టివ్ స్థానంలో నిల్చుని, ఇంట్లో పోయిన అమ్మమ్మ రూపాయినోటు విషయం తేల్చుకునేందుకు నే పడుతూన్న అవస్థలు-గురవుతూన్న అవమానాలకీ లెక్కలేకుండా పోయింది. ఇంతయినా కేసు స్వరూపం పిసరంతకూడా ఆచూకీ దొరక్కపోవడం రెండోది. నా పుస్తకాలలో జయం ఎప్పుడూ డిటెక్టివ్‌దే. అయినా యింత ఖంగారు యే డిటెక్టివ్‌నీ కూడా పడనియ్యలేదు. పుస్తకాల్లో సృష్టించినంత సుళువుగా-రమ్యంగా-దైనందిన వ్యవహారాలలోని విషయాలు నిగ్రహించుకురావడం సామాన్యం కాదన్న నగ్న సత్యం యీనాడు నాకు అవగతమయింది. 'అదే సత్యం' అంటూ ఎవరో వెయ్యి గొంతులతో నా హృదయాంతరాళాల్లోనుండి అరుస్తున్నట్లుంది. నాలో పట్టుదల ఎక్కువయింది. ఆ అవమానాలని నిగ్రహించుకుని, అమ్మవైపు తిరిగి:

"ఉదయం దేవుడింటిలో దీపం ఎవరు పెట్టేరు?" అనడిగాను.

"నే నేరా?"

ఆ ఏనుగుగజ్జి
తలమీది చర్మవ్యాధి
లేకచిడుమును
జామ్-బక్‌తో నివారించండి

Zam-Buk

జామ్-బక్ చర్మవ్యాధుల నివారణకు ప్రపంచంలో సర్వోత్కృష్టమైన మలామా. జామ్-బక్ ఒరుపుడు పుండ్లను మాన్పుతుంది; తీటను పోగొట్టుతుంది. జామ్-బక్ చర్మం లోనికి ఇంకి, వ్యాధిగ్రస్తమైన చర్మం పొరలను పరిశుద్ధ మొనర్చి, చర్మానికి తిరిగి సత్వరం సౌందర్యం, ఆరోగ్యం చేకూర్చుతుంది విషపుపుండ్లు, వ్రణాలు, వాపుల నివారణకు, క్రిమి కాటు విషాన్ని హరింపటకు, ఒరిపి, అలిసి, పుండు పడిన పాదాల బాధోపశమనానికి, బాధానివారణకు కూడా జామ్-బక్ అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

జామ్-బక్‌లో అమూల్యమైన ఇతర ఔషధవస్తువులతోపాటు, బాధా నివారణశక్తి, క్రొత్తచర్మాన్ని పుట్టించేశక్తి, ఇంకా ఇతర సుగుణాలుగల క్లోరోఫిల్‌కూడా చేరివున్నది.

జంతువులకొవ్వు చేరలేదని హామీ కలదు.
జామ్-బక్ మీదగ్గర ఉంచే ఎప్పటికీ మేలే.

మందుల వ్యాపారు లందరివద్ద లభిస్తుంది.

HYZ-35 TEL.

మద్రాసు సోల్ ఏజెంట్లు: దాదా & కంపెనీ, పార్కుటౌన్, మద్రాస్-3.

★ అమ్మమ్మ రూపాయినోటు ★

"దీపం' పెట్టలేదన్నావ్ యిందాకడిగి నప్పుడు?" అన్నా ఆశ్చర్యంగా యేదో మర్మం గ్రహించినట్టుగా పోజుపెట్టి.

"ఎవరన్నార్రా? అమ్మమ్మ పెట్టడం లేదన్నాను. అందువల్లే ఆనక స్నానంచేసి నేనే పూజ చేశాను."

నాతల తిరిగిపోయినంత పనయింది. అనుమానం నా భార్యమీదా-అమ్మమ్మమీదాకూడా బలపడుతోంది. గాని, పొరబాటు నేనా ఆవిషయంగాని బైటకన్నానో కొంప అమాంతంగా అంటుకుంటుంది. రెండో ఆట సినీమాకెళ్తానని చెప్పి ఎనిమిదింటికల్లా భోజనం ముగించు:పని బజారుకేసి నడక సాగించాను.

* * *

రాత్రి 9 గం॥ లకు ఇల్లు చేరుకున్నాను. ఇంట్లో బెడ్‌రూం లైటు మసక మసగ్గా వెలుగుతోంది. తలుపులకి లోనగడియలు వేయక పోవడంవల్ల, తలుపు తోయగానే తెరుచుకున్నాయి. ఇంట్లో అందరూ ఎవరిగదుల్లో వారు నిద్రపోతున్నారు. అమ్మమ్మకూడా తన మామూల్లుస్థలం. అంటే దేవుడి గదిముందు వసారాలో కాకుండా, యింటి నడవలో పక్కేసుకుంది. చెప్పడు కాకుండా దేవుడి గదిలో ప్రవేశించి, తలుపులు దగ్గరగా చేరవేసి, ఓసారి ఒత్తులపెట్టి మూత తెరిచి అందులో ఉన్న రూపాయి కాగితం చూసి తృప్తిగా, మళ్ళీ మూత ఎప్పట్లా వేసేసి, ఓ మూలగా వచ్చి కూర్చున్నాను.

నా అంచనా ప్రకారం, ఇంట్లోవారి "చేతి సాఫు" వ్యవహారమే అయుంటే, తప్పకుండా ఆ రూపాయి నోటుని తిరిగి పెట్టేసేందుకుగాని – లేదా అమ్మమ్మ ద్వారానే తిరిగి అదే పెట్టిలో దాచిన యీ రూపాయిని కూడా తస్కరించేందుకు గాని తప్పకుండా ఒస్తారనే. అందుకనే ఎటువంటి ఆటంకాలూ కలగకుండా ఉండేదుకుగాను, అమ్మమ్మకి చాలా దూరం నచ్చచెప్పి, దొంగయెవరైందీ తెల్సుకుందుకుగాను సరంజామా అంతా జాగర్త పరచుకుని, ఓమూల ఒదిగి కూర్చున్నాను. తాలూకాఫీసులో కొట్టిన పన్నెండు గంటలూ లెక్కపెట్టేను. దొంగలు వచ్చిన జాడలేదు. ఇంతలో మూసివున్న తలుపు మీద బరబరా గీసిన చప్పుడయింది. కొస్త దగ్గరగా వెళ్ళి చూశాను ఆ చీకట్లో యే ఆకారమూ ఔపించటంలేదు. గాని, ఆశబ్దం మాత్రం ఆగిపోయింది. ఆ చీకట్లో బొద్దింకలూ-ఇంకా ఏవేవో కీటక సమూహాలు తమ చిత్తం వచ్చినట్లుగా తాండవ నృత్యం చేయసాగాయి. ఒంటిగంటకూడా అయింది దొంగల జాడలేదు. చిరాకు ఎక్కువ కావడం మొదలెట్టింది. నిద్దర ముంచుకొస్తోంది. టీగాని – సిగరెట్టుముక్కయినా కాల్చుకునేందుకు అవకాశం లేకపోవడం వల్లా దొంగల అతీగతీ తెలీక పోవడంవల్లనూ నిద్రతో కుస్తీపడుతూ, ఎల్లాగో అంత వరకూ బ్రహ్మప్రయత్నం మీద మేలుకుని కూర్చోగలిగాను. నా కళ్ళు వాటంతటవే మూసుకుపోసాగాయి. మన ప్రయత్నం వృధాకాజొచ్చింది. ఉన్నట్టుండి పెట్టిమూత "టపటపా" కొట్టుకోవడం ప్రారంభించింది. అంతలో ఒక్క ఉలికిపాటుతో కళ్ళు తెరుచుకుని గదంతా కలయ జూశాను.

తలుపులు మాత్రం యధావిధిగా ఎప్పట్లా వేసే ఉన్నాయ్. ఎందుకయినా మంచిదని ఓసారి పేంటు జేబులోని చిన్న టార్చి-రాత్రి బజార్లో కొనుక్కొచ్చుకున్న ఆటోమెటిక్ పిస్టల్ బైటకు తీసిపట్టుకున్నా ఆత్మరక్షణకి. నా అలిడికి చప్పుడు ఆగిపోయి, మరోనిమిషంలో మళ్ళీ "టపటపా" అంటూ పెట్టెమూత కదలసాగింది. ఏ ప్రమాణంలోనూ మానవాకారంలాంటిదేదీ కనుపించక పోవడంతో, దెయ్యమేమో నన్న తలంపు రావడం యేమిటి, ఒళ్లంతా చెమట పట్టడం యేమిటి, అన్నీ నిమిషంలో జరిగిపోయాయి. అందువల్ల ముందు నే ననుకున్న విధానానికి కొస్త విరుద్ధంగా, 'ఆగు' అన్న పొలికేకతో, టార్చిస్విచ్‌కి బదులుగా పిస్టల్‌ని నొక్కేయడం. అది బ్రహ్మాండంగా "ఢాం!" అని పేలడంతో, ఇంట్లోవారితోబాటుగా ఇరుగు పొరుగువాళ్లు యావన్మందీ మా యింట్లో చేరడముతో, నా గదిముందో పెద్ద గుంపు తయారయింది. నా పొరబాటు గుర్తించి, యీలోగా నా టార్చిలైటు స్విచ్ నొక్కేశాను. బేటరీలైటు కాంతిలో ద్వారానికి అడ్డంగా నిల్చునుంది అమ్మమ్మ. ఎవర్నీ లోపలకు రానియ్యకుండా ఆపుతోంది.

టార్చిలైటు కాంతిలో, రెండు చిట్టెలుకలు దేవుడిపట్టుమీద నిల్చుని బెదురు చూపులు చూస్తూ ఉండిపోయాయి. వాటి నోట్లో నా రూపాయికాగితం నలుగుతోంది. ఈ దృశ్యం చూశాక, ధైర్యంగా ముందుకు అడుగువేశాను. రూపాయికాగితం వదిలి బెదిరి దేవుడి సింహాసనంక్రింద దూరి అదృశ్యమయాయి.

అమ్మమ్మ "మైలబట్టలుతో కేనా యేవిట్రా?" అంటూ అరుస్తూన్నా వినిపించుకోకుండా దేవుడి సింహాసనం దించి, దానికింద చెత్తా చెదారం-పత్తిబోగలూ ఓ ప్రక్కకినెట్టి, అక్కడి కన్నంలోకి నా పెన్సిల్ పోనిచ్చి కెలికాను. రెండుకొసలూ చిరిగిన అమ్మమ్మ కొత్తనోటు గర్వంగా బైటకిలాగి, అమ్మమ్మ మొహాన గిరాటేసి నా గదివైపు నడిచాను విజయగర్వంతో.

జరిగిన సంగతంతా తెల్సుకున్న అమ్మ అమ్మమ్మ మొహం వాచేటట్లుగా చీవాట్లేసింది. అమ్మమ్మ మొహం మాడినా— పోయిందనుకున్న తనరూపాయి తిరిగీ లభించినందుకు-ఆ మొహంలో ఓ విధమయిన కళాకాంతీకూడా ప్రస్ఫుటంగా ప్రదర్శితమయాయి.

మిగిలిన రాత్రంతా నిద్రపట్టని కారణంగా, మర్నాడు ఆఫీసుకు శెలవుపెట్టి, మధ్యాహ్నం భోజనం కాగానే సుష్టుగా నిద్రపోయాను, గతరాత్రి నా పరిశోధనా ఫలితాలని తలచుకుంటూ. ★